

стабільної системи місцевого оподаткування в Україні, яка сприятиме ефективній реалізації регіональної соціально-економічної політики та забезпечить фінансову стійкість регіонів.

Література

1. Податковий кодекс України // Закон України від 02.12.2010 року №2755-VI, в останній редакції від 04.07.2012 року на підставі Закону України від 04.07.2012 №5043-VI: [Електрон. ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

2. *Захарова Н.І.* Критерії оцінювання фіскальної ефективності місцевого оподаткування: Стаття / Н.І. Захарова, В.Є. Тараненко, К.І. Хіміч // Дніпропетровська державна фінансова академія, [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vddfa/2012_2/Zakhar.pdf

3. *Лопушинський І. П.* Місцеві податки і збори: стан та перспективи зростання. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Chem_Biol/Tavnv/2009_63_2/63_2_25.pdf

4. *Найдюнов В.* Про реформування податкової системи / В. Найдюнов, О. Махмудов // Економіка України. — 2011. — №6. — С. 78—83.

5. Ставки єдиного податку-2013: Стаття. / Бухгалтерський облік. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.buhoblik.org.ua/nalogi/edinyj-nalog-fizi-cheskie-licza/488-stavka-dinogo-podatku-2013.html>

6. *Хілобок А.* Шляхи зміцнення дохідної бази місцевих бюджетів України. // Гроші, фінанси, кредит. — 2011. — № 6. — С. 71—75.

7. *Ярошевич Н.Б.* Шляхи збільшення доходної бази місцевих бюджетів в Україні. / Н.Б. Ярошевич, О.Я. Липа // Збірник науково-технічних праць Національного лісотехнічного університету України. — 2012. — Вип. 22.12. — С. 278—282.

Камінська М. С.

«Фінанси і кредит», 5 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник — к.е.н., доцент Сибірянська Ю.В.

НОВАЦІЇ В МЕТОДИЦІ ВІДБОРУ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ДОКУМЕНТАЛЬНИХ ПЕРЕВІРОК ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВІСНІСТЬ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ

Однією з основних форм проведення податкового контролю в практиці українських контролюючих органів є планові документальні перевірки, на які припадає близько 60 % усіх донарахувань

за результатами контрольно-перевірочної роботи низової ланки органів Міністерства доходів і зборів України. Тому дана форма податкового контролю має важливе значення як у наповненні бюджетів, так і в забезпеченні запобігання порушенням податкового законодавства.

На думку вітчизняних дослідників ключовим фактором впливу на ефективність перевіркової роботи є правова компонента, зокрема методика відбору платників для планових перевірок. Якісні зміни у останній відбулися у 2008 році зі встановленням ризикоорієнтованої системи податкового адміністрування. Найпершим документом, що закріпив засади відбору платників за новою системою, був Наказ ДПА України 2010 року №548 [1]. Проте критерії відбору постійно переглядаються. На даному ж етапі методика регламентується відповідним Наказом ДПС України 2012 року №553 [2]. З метою виявлення впливу на податковий контроль змін, які були внесені у методику відбору протягом двох років, нами були порівняні зазначені документи. В процесі аналізу було виявлено зміни організаційного та методичного характеру. Зокрема, серед **організаційних новацій** можна виокремити такі:

1) розширено сферу дії чинного наказу: тепер плануються як виїзні, так і невиїзні документальні перевірки;

2) виключено групу платників, які належать до галузей економіки або ФППГ, визначених стратегічними напрямками контрольно-перевірочної роботи;

3) процес формування плану-графіка перевірок став більш централізованим, що забезпечує зменшення кількості помилок у графіках за рахунок використання автоматизованих систем, а також витрат часу і ресурсів на рівні територіальних органів;

4) запроваджено більш жорсткі умови для платника стосовно включення його до плану-графіка перевірок: зараз достатньо наявності 1 ризику з переліку критеріїв, що забезпечує зростання кола охоплення платників плановими перевірками, а відповідно і зростанню ступеня втручання у їх діяльність.

Окрім організаційних змін наявні і **зміни методичного характеру**:

1) Уточнено критерії, що стосуються перевірок платників ПДВ, шляхом встановлення нижньої межі для розмірів операцій, що підлягатимуть перевірці, та податкових зобов'язань, кредитів обсягом у 100 тис. грн, що сприяє звуженню кола потенційних претендентів на включення до плану перевірок, а тому і зменшенню ступеня контролю.

2) Здійснено переміщення певних ризиків з одних груп у інші, переважно з групи незначного ступеня ризику у середній та з середнього до високого, що сприяє зростанню частоти перевірок для платників, а тому і зростанню тиску податковими органами на бізнес.

3) Збільшено перелік критеріїв, особливо для групи високого рівня ризику, що знову ж таки забезпечує зростання ступеня втручання у діяльність платників за рахунок розширення потенційних претендентів для планових перевірок.

Отже, зазначені зміни у методиці відбору впливають на податковий контроль різнонаправлено. Тому для здійснення більш обґрунтованих висновків стосовно впливу новацій у наказах Міндоходів варто провести аналіз динаміки показників ефективності податкового контролю у період до та після набрання чинності Наказу № 553. Забезпечення зростання ефективності проведених перевірок суттєво залежить від усунення наявних недоліків методики відбору. До них можна віднести:

1) односторонність методичних рекомендацій: наявні критерії стосуються переважно імовірних порушень стосовно податку на додану вартість;

2) наявність у документі підстав для включення навіть цілком нормально працюючих підприємств, сумлінних платників до планових перевірок за рахунок погіршення показників інших підприємств тієї ж галузі;

3) взаємопов'язаність між не врегульованими аспектами оподаткування в ПКУ та нормами методики відбору платників, що сприяє зменшенню результативності та ефективності податкового контролю.

Отже, аналіз змін у методиці відбору платників, його переваг і недоліків є суттєвим фактором впливу на ефективність проведення контрольних заходів, а тому при становленні ризикоорієнтованої системи податкового контролю даний аспект діяльності органів Міндоходів не втрачає своєї актуальності і потребує подальшого дослідження.

Література

1. Наказ ДПА України від 27.07.10 №548 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо складання плану-графіка проведення планових виїзних перевірок суб'єктів господарювання». Режим доступу: <http://document.ua/metodichni-rekomendaciyi-shodo-skladannja-planu-grafika-prov-doc38574.html>

2. Наказ ДПС України від 27.06.12 №553 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо складання плану-графіка документальних планових перевірок суб'єктів господарювання». Режим доступу: <http://www.profiwins.com.ua/uk/letters-and-orders/gna/3964-553.html>

3. Розпорядження КМУ від 14 жовтня 2009 р. №1217-р «Про затвердження Національного плану дій з поліпшення адміністрування податків». Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1217-2009-p>

4. Пількевич К. Впровадження ризикоорієнтованого податкового контролю: чи покращилось податкове адміністрування? Режим доступу: <http://www.ier.com.ua/ua/publications/comments/?pid=3417>

5. Покинтелиця В.М. Розвиток ризикоорієнтованої системи адміністрування податків. Режим доступу: http://www.rusnauka.com/5_PNW_2010/Economics/59063.doc.htm

Клен Ю. В.

«Міжнародна економіка і менеджмент», 3 курс,

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет ім. Вадима Гетьмана»

Науковий керівник — к.е.н., доцент Сущенко О.М.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОФШОРНИХ ЗОН В СУЧАСНИХ УМОВАХ

1. За умов глобалізації світового господарства, а також розвитку міжнародних економічних відносин, у сучасному світі спрощується міжнародний рух капіталу та здійснення міжнародних фінансових операцій. У таких умовах і виникають офшорні зони як засіб податкової оптимізації на міжнародному рівні та один з чинників, що впливає на розвиток міжнародної підприємницької діяльності.

2. Офшорна зона (від англ. off shore — «поза берегом») — один із видів вільних економічних зон. Це країна, або її окрема територія, що пропонує особливий пільговий податковий режим (переважно для нерезидентів), а також спрощений порядок реєстрації компаній, ведення звітності [1]. До ознак офшорних зон належать: пільговий режим оподаткування; наявність жорстких правил захисту банківської та комерційної таємниці; обмеженість або відсутність валютного контролю стосовно здійснення фінансових операцій і бізнесу нерезидентами в іноземній валюті; легкий доступ до зарубіжної банківської системи [2].